

[Margrete Auken]

vejsler op i anledning af de klare og indlysende beroligende svar, vi har fået fra de forskellige, inden vi tager et så afgørende skridt. Men vi vil sige om denne logik med, at så længe man har Stevnsværket på papiret, kan man ikke sige det andet, at det er den form for logik, der – ja, undskyld mig – kun kan opkomme i en mands hoved. Den er simpelt hen så luftig og så spinkel og glemmer fuldstændig at tage hensyn til den virkelighed, hvor der lever kvinder og børn og andre levende mennesker. Det er af hensyn til dem, vi har disse bekymringer, som jeg her har givet udtryk for.

Lone Dybkjær (RV):

Miljøministeren erklærer i afslutningen af sin redegørelse, som jeg da i øvrigt skal takke for, at de hidtidige undersøgelser omkring Barsebäck og nukleare sikkerheds- og miljømæssige forhold ikke har givet grundlag for at ændre den danske regerings holdning til indførelse af atomkraft her i landet. Det minder mig næsten om Catos: »For øvrigt mener jeg, at Karthago bør ødelægges.« Uanset hvilke oplysninger der kommer på bordet, føler regeringen, at den bør sige: for øvrigt mener vi, at der bør opføres atomkraftværker her i Danmark. Regeringen føler åbenbart, at det er nødvendigt ved enhver lejlighed at understrege dette. Det kan jeg måske godt forstå; det kan godt være, jeg ville føle det samme, hvis jeg var i regeringens sko. Det er vigtigt hele tiden at fastholde sine principielle synspunkter.

Men jeg kunne på tilsvarende måde godt have tænkt mig, at miljøministeren havde indledt denne redegørelse med: for øvrigt mener jeg, at Barsebäck er fejlplaceret. For det er jo det, miljøministeren og forhåbentlig hele regeringen mener, og det er også det, der indirekte står i hele redegørelsen. Men ved, at det ikke kommer til at stå der direkte, kommer det heller ikke for alvor direkte frem i vores diskussion. Sandheden er jo, at skulle Barsebäck have været opført i dag, ville formentlig kun et eneste menneske – eller i hvert fald meget få – have kunnet acceptere den nuværende beliggenhed. Resten af befolkningen i både Danmark og Sverige ville have protesteret. Et forslag om en sådan placering ville i øvrigt aldrig nogen sinde komme på tale. Barsebäck's placering er ene-

stående i verden. Intet andet sted findes et lands atomkraftværk så tæt på et andet lands hovedstad. Hertil kan føjes, at Barsebäck i dag på grundlag af de amerikanske retningslinjer ikke kunne opføres, hvor det ligger, befolkningstætheden og størrelsen taget i betragtning.

Den afgørende grund til det er den sikkerhedsmæssige, forstået på den måde, at den værst tænkelige ulykke med nedsmeltning af reaktorkernen vil føre til en lammelse af det danske samfund. Med lidt andre ord erkender miljøministeren også det i sin redegørelse, idet han siger, at Barsebäck's placering betyder, at i de værst tænkelige tilfælde kan et uheld med udslip af store mængder af radioaktive stoffer, hvis vinden bærer mod Danmark, få alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser og andre alvorlige samfundsmæssige, både sociale og økonomiske, konsekvenser ved forurening af dansk landområde, især Københavnsområdet.

Hvad enten man bruger den ene eller den anden slags ord, er resultatet det samme: lammelse af det danske samfund for en ganske lang periode, hvis ikke vi på en eller anden måde garderer os. Dette er de nøgterne kendsgerninger, dette er den politiske realitet, det drejer sig om. Det er vigtigt, at vi fastholder dette principielle syn og ikke fortaber os i detaljer om jodtabletter.

Når vi så har erkendt det, er der tre muligheder: om vi tror på, at vi kan lave en beredskabsplan; hvis ikke vi tror på det, om vi da kan acceptere at leve med risikoen for den store ulykke; hvis ikke vi kan det, er den tredje mulighed at anmode den svenske regering om afvikling af Barsebäck.

Miljøministeren har givet en lang og nu revurderet redegørelse for alle de tanker, minister og miljøstyrelse og andre gode kræfter gør sig om beredskabsplanerne – for det er jo tanker, når alt kommer til alt. Det er også, som det er nævnt af en tidligere ordfører her, de gode ords og kommissioners udvalgsarbejde.

Miljøministeren slutter med at sige, at det er regeringens opfattelse, at der både i Sverige og herhjemme foregår en nødvendig og grundig gennemgang af alle de aspekter vedrørende Barsebäck-værket, som er afgørende for regeringens endelige stillingtagen. Først resultaterne af dette arbejde kan vise, om der